

ציפורי מחסל את התור לטלפון

כ-220 אלף ישראלים ממתינים בתור להתקנת מכשיר טלפון. לאחרונה התבררנו מפיו של שר התקשורת, מר ציפורי, על "תוכנית" לצמצם את התור או, כדבריו, "לסגור את הפער בין הדרישה לטלפון לבין יכולת המערכת להתקיין טלפונים". מה הפטנט? להעלות את מחיר התקנת טלפון למחירה של טלוויזיה ציבורית!

חברות הטלפון הפרטיות בארצות-הברית הן מה ריווחיות ביותר. השירות היעיל והזול הוא סיפור השגור בפי כל תייר ישראלי השב הביתה. חברות אלה משקיעות הון-עתק בפירסום להרבות בשיחות ומעודדות התקנת מיספר רב של מכשירים. מדוע המגמה בישראל הפוכה? היתכן שהממשלה אינה מעוניינת בהכנסות נוספות?

מה בדבר הנזק הישיר והעקיף הנגרם למשק: ההכרח להרבות בנסיעות במקום לסדר דברים בטלפון, העסקת פקידות שרוב זמנן מתבזבז על "להשיג שיחה" לאחר כמה נסיונות נפל, מיפעלים ומישרדים שפעילותם נפגמת עקב המתנה נואשת לתיקון הטלפון המקולקל, קושי ליצור קשר טלפוני עם מישרדים ומיפעלים שהקו שלהם תפוס ביגלל שיחות פרטיות של עובדים שאין להם טלפון בבית, והמשוחרחים על חשבון העבודה, וכמובן - שוק שחור בקווי טלפון. אנשים מוכנים לשלם אלפי שקלים כדי לרכוש באופן בלתי חוקי טלפון מבעליו.

הרחבת רשת הטלפונים מצריכה השקעה גדולה

בתשתית לטלפונים - מובן שהקיצוץ יהיה בהשקעה לטווח ארוך.

המימסד הפוליטי מרוויח, כמובן, מהמצב הקיים. כאשר יש תור יודעים כולם שאפשר "לקפוץ" לראש התור, אם מכירים את הפקיד הנכון. יש סדרי עדיפות. יש "עדיפואים" יותר ויש "עדיפואים" פחות, כדברי ה"גששים". יש עשרות תעריפים שונים לאותם השירותים, תלוי, כמובן, מי הוא מקבל השירות. שיטה זו היא גורעו לכל עסקן פוליטי, שלו ניתן הכוח להחליט מי יקבל ומי ינותק. נוסף על כך, היותו של שירות הטלפונים בידי הממשלה, מאפשר להעסיק אלפי עובדים שתלויים במימסד הפוליטי בפרנסתם ומאפשר להעסיק רבים מ"אנשי שלמונו".

הפיתרון היחידי הוא הוצאת השירות מידי הממסד ולהעביר את התקנת הטלפונים לבעלות פרטית. לפני כשנה פירסמה אגודת צרכני הטלפון בישראל את הצעתה של חברה קנדית, לרכישת הזכויות לרשת הטל-פונים, שבה היא מתחייבת לחסל את התור תוך שנה וחצי, להתקיין טלפון לכל דורש תוך שבועיים ולהפריש למדינה 37 אחוזים מפדיונה כתמלוגים.

הפיתרון המוצע - להקים חברת טלפון ציבורית - לא יביא לשינוי המצב, כי אין הבדל מעשי בין בעלות ממשלתית ובעלות ציבורית (הפוליטיקאים יקבעו מי ישב במועצת המנהלים). רק חברה פרטית, המודרכת משיקולים עיסקיים, תתגבר על הבעיה שיצר המימסד הפוליטי. פרוץ העבודה של טכנאי הטלפון יעלה פלאים וכך גם שכרם. השירות ישתפר.

האם יש לכך סיכוי? נראה שלא. למקבלי ההחלטות, ובניהם השר ציפורי, תמיד היה מכשיר טלפון בבית ולרוב גם את מחיר שיחותיהם שילם הציבור. להם קל לקבוע שמחיר טלפון יהיה כמחירה של טלוויזיה ציבורית.

מוטי היינריך, ראשון-לציין

עלידי ההכנסה משיחות טלפון תוך כמה שנים. למימסד פוליטי במדינה דמוקרטית אין עניין להשקיע לטווח ארוך של יותר מקדנציה אחת, כי את

המימד הפוליטי מרוויח מהמצב הקיים. כאשר יש תור, יודעים כולם שאפשר לקפוץ לראש התור אם מכירים את הפקיד הנכון

פירות ההשקעה יקצרו הממשלה או שרים אחרים, אז למה להתאמץ? ליתר דיוק, כאשר הברירה של פוליטיקאי היא בין לקנות שקט בחברת החשמל על-ידי העלאת משכורות כדי למנוע שביתה, או תמיכה בתעשייה כושל המקורב לצלחת כדי למנוע אבטלת מאות עובדים (כל אלה גורמים לנזק פוליטי מיידי), ובין השקעה לטווח ארוך

על כל אלה סלח ומחל לו / אנא, אל, כל עוד אפשר / השיבנו ונשובה אל השכל הישר...

דן אלמגור, תל-אביב

נשאים / הטובים שבידידיו - הם פועלים וחקלאים / הוא בטוח ש"רב שימחה" / את החקלאות מגשים / כי הוא לא כל-כך מבחין / בין עדרות לעדשים.

ככל אלה, לכל אלה / יחיך חיוך זוהר / אך קשה לו, כה קשה לו / להביט במיליונר.

יש לו עוד ידיד, שמו אריק / הוא פכאח שאין כמותו / (החווה שווה מיליארדים / אבל היא על שם אשתו!) / יש לו גם יועץ-לכתר / פרולטאר, ממש אביון / המחזיק (חינם, בסתר!) / את כל ממגורות "דגון". את כל אלה, את כל אלה / לנשק הוא ממחר / אך קשה לו - כה קשה לו - להביט במיליונר.

הוא לא חש טפת אלרגיה / לגונדר קבצן מאז / המחפש פטנט-אלרגיה / (עד עכשיו הוציא רק גאז!) / הוא אוהב אדם-בלי-לירה / אנשים שנצרכים / תפרנים... גם ח"כ שפירא / הוא תפרן (תפרן-שטיחים!). עם כל אלה, עם כל אלה / יסתדר בלי בעיה / אנשים טובים... אין פלא / אין להם בריכת שחיה.

אם אומרים: "שם יש בריכה!" - אז / הוא נשאר ממתין בחוץ / ולכן הוא מימיו / עוד לא ביקר בשום קיבוץ / כל ימיו קשה הזיע / ועבד כמו גופו / אם יגישו לו טוריה / הוא יחשוב - זה מיקרופון!

עם כל אלה *

כל אחד מוציא אלרגיה / על עיסוק ממין שונה / למר בנין יש אלרגיה / מיליונרים הוא שונא / כי מר בגין איש צנוע / כל חייו הוא מתנזר / ועובר בו ועזוע / ממראה של מיליונר.

אין זה פלא, אין זה פלא / כל חייו גר ב"פארטר" / ולכן כל-כך קשה לו / להביט במיליונר.

הוא פשוט חוטף פרכת / ולכן, באווירון / הוא אוהב איתו לקחת / ת'קבוצ נסים גאון / מעדיף הוא איש צנוע / בלוי רכוש ובלי ממון / למשק, כמו יהושוע / (הבנק בריטניה!) - בן-ציון.

ככל אלה, לכל אלה / הוא סולח, יודיד / (ואולי בזכות הקרן / הקרויה על שם תל-חי?).

כן, הוא שונא מיליונרים / שחצנים ומת-

* את השיר אפשר לומר לפי מנגינת על כל אלה, והוא מושר בהצגה כל הסיפורים מתחילים בכפר קטן.

התנפלות מכוערת ולא עניינית

בנינוער בארץ הזאת עוד לפני קום המדינה שלא לדבר על אחרי קום המדינה.

איש אינו יכול להגיד עלי שאני אשכנזי, ביחוס המישפחתי שלי לא תמצא, לא מצד אבי ולא מצד אמי, אמילו טיפת דם אשכנזית. ובכל זאת, בלילה שבו שודרה התוכנית התארחתי בבית הורי, שניהם בני דור הפלמ"ח, שניהם דור חמישי בארץ, ומצאנו את עצמנו שרים ביחד עם שרה'לה שרון את כל השירים עם כל המילים. לא רק אני, ספרדייה שנולדה בישראל, הכרתי את השירים. גם הורי, ספרדים שנולדו לפני קום המדינה, הכירו אותם. ותאמינו לי שבבית הסבים והסבתות שלי לא דיברו רוטית.

אך אני לא אדבר בשם הורי, אלא בשמי. הכרתי את השירים גם מאבא ואמא שלי, אך בעיקר מתנועת הצופים שבה התחנכתי. היתה לי מדריכה בשם יעל כהן. אבא שלה היה פרסי והיתה לו, כמובן, הנות שטיחים. יעל לימדה אותנו את השירים. היה לי

מה קורה פה? אנשים תפסו להם נושא הם רוכבים עליו. עד שהסוס לא ימות מאפסית-כוחות או ידרס עלידי משאית הם לא יפסיקו את הדחיה הזאת. נכון, קיימת בארץ בעיה עמומה של קיפוח עדיתי ופער עדיתי, אבל לקחת את הנושא העדיתי ולהלביש אותו על כל מי שמתסובב בשטח - זה כבר עובר כל גבול.

אני מבינה שיש צופי טלוויזיה שלא סובלים את התוכנית של שרה'לה שרון, בעיקר ביגלל שרה'לה שרון. גם אני לא. אותי היא מעצבנת. לטעמי היא תוקפנית מדי, קלמדה מדי, חבר'מנית מדי, קיבוצניקית מדי ויש לה קול צרוד והיא דופקת על מנועני הפסנתר כאילו היו תופים. כשאני קוראת בעיתון שיש בטל-וויזיה תוכנית עם הגברת שרון, אני מוצאת לי עיסוקים אחרים ולא צופה בטלוויזיה. אבל לבוא ולטפול על תוכנית של שרה'לה שרון מימד עדיתי, זה כבר יותר מחוצפה, זה טימטום!

מה ההתנפלות ההמונית הזאת על שירי תנועות הנוער? מה ההתנערות הזאת משירים שליוו אלפי

גם מדריך בשם עוזי סיטון - שם ספרדי ידוע. גם הוא לימד אותי חלק מהשירים. היינו שרים את השירים האלה בפעולה, בקמפוסים בטוילים ומתי לא? אין מה לעשות. העליה הרוסית היתה פה לפני העלייה המרוקאית. אולי ביגלל זה, תנועות הנוער שהוקמו עוד לפני קום המדינה, מושפעות מהשירה הרוסית לא מהמארוקאית.

יש גבול לכל דבר! איש אינו מכחיש כי קיים פער עדיתי ובעייה עדיתית. יעזור לנו האלוהים למנוע את פיצוזה הצפוי של חבית הנפץ העומדת להתפוצץ בקול נפץ אדיר. אך למה לפוצץ את החבית על שטויות? למה להיתפס לקטנות ולהמעיט בחשיבותה של הבעייה העיקרית? למה לתפוס טרמפים על כל מיני בעיות שוליות? למה להמציא בעיות? למה להמעיט בחשיבות שירי תנועות-הנוער?

ועוד מילה אחת: זכותו של צופה טלוויזיה להחליט אם הוא אוהב או לא אוהב את שרה'לה שרון. גם במיקרה שלה ההתנפלות היא מכוערת ולא עניינית, ומושפעת, לדעתי, מהתנפלותו של ראש-הממשלה על הקיבוצים.

שרית ישי, תל-אביב